

Světlo na konci pudinku

V pátek 24. roku, 23. února prostory Zahrady navštívila formace Světlo na konci pudinku. Ačkoliv jsou relativně služebně mladá kapela nicméně poskládaná z ostřílených muzikantů z alternativních bigbítových bandů, přišla ukázat svoje svérázné pojetí hudby.

Coby příchozí si všiml u fotbálku v tmavém koutě elektrického shadowbandu a probleskující mikrofon v oběti dvou dlaní s obličejem patřícím zpěvačce. Bylo to překvápko, neboť tento band neužívá bicích, ale ani žádné jiné rytmické krabičky. Nicméně tamty dvě temné postavy preludující na strunné nástroje souzněly v avantgardní melodické artefakty. Dominantní zboostřená baskytara vládla celému zvuku (přece nebudou hrát nějaké blues), do toho vévodila zpěvačka Jochana sekundovaná zpěvákem a kytarou. Textům bylo rozumět a byly o pocitech nezávislé ženy rvoucí se skrzevá život. Bylo to silně procítěné, ale to by

nebylo nic nového, kdyby v této avantgardní formaci, zahráli něco podobného nám známé v muzice. Není jasné, co tu čtveřici udržuje v rytmu, ale šlo jim to docela dobře. Došlo i na hit Vesmír, který dal posluchačům něco zažít z psychedelické zkušenosti, což ocenila máničkovská část obecnstva. Byl to krásný večer s velkým sdělením. Ale navzdory tomu veškerému dojmu, punkovka s refrénem: „Smrták na smetáku,“ nějak rezonovala posluchačům opravdu dlouho v uších.

Co dodat. Byl to nářez? Byl. Bylo to melodické? Bylo. Mělo to rytmus? Mělo. Dalo by se to přirovnat k nějakému nám známému hudebnímu stylu? Asi ne. (Avantgardní šanson?) Existuje nějaká podobná kapela? Nevím... Na undroše moc cvičí, na alternativu se zdají být moc živelní. Takže tu máme na scéně nový fenomén krásně zajímavé ale neuchopitelné muziky.

Nájezd, foto Krtek

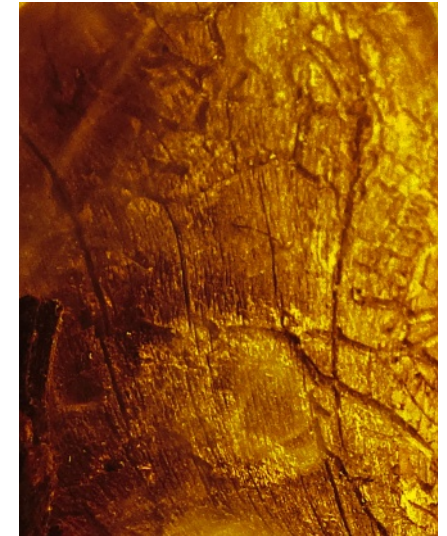
Pozor na domácí skřítky, co ve skříních zmenšují oblečení.

Kalindář

- 29. 2. se koná v rámci celobřeznové výstavy Viktora Haita čtení Barré formace ERBUFRÝ. Kde: Kavárna – galerie U Božího mlýna (Salmovská 2036/15, Praha 2), kdy: 19.h, vstup: zdarma.
- 7. 3. se koná v rámci celobřeznové výstavy Viktora Haita vystoupení: NEVIDIM. Vernisáž uvede Castro. Kde: Kavárna – galerie U Božího mlýna (Salmovská 2036/15, Praha 2), kdy: 19.h, vstup: zdarma.
- 14. 3. se koná v rámci celobřeznové výstavy Viktora Haita **Nájezdový večer**. Nájezd a Blázni.cz představí NESEMLETÉHO JORKU MOUKENA V BOŽÍCH MLÝNECH. Kde: Kavárna – galerie U Božího mlýna (Salmovská 2036/15, Praha 2), kdy: 19.h, vstup: zdarma.

28. 2. Lumír, Lumíra

Přejeme vše nejlepší!
Oslavíme s Lumírem
svátek jeho jen s lihem.
Naší milou Lumíru
čeká mejdan vesmíru.

Obrázek týdne: Dřevěný kůň

Anketa: Bude tuto zimu

v Praze 30 dní nasněženo?

Anketa probíhající postupně od roku 2015 monitoruje, jak nám v Praze sněží. Původně jako sázka o lahev rumu, nyní pro zajímavost, jak se nám mění v metropoli počasí. Tedy jestli bude 30 dní tolik sněhu, že nebude na trávníku vidět kvůli sněhu tráva, a to po celých 24 hodin. Referenční bod jsou Letenské sady.

Počet zásněžných dní: 12 (21. 1.)

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak ho někomu dej.

Roudnický Rave ritual

V pátek 23.2. se v tomto příznačném datu konalo několik kulturních akcí najednou. Ta největší ovšem byla v Roudnici nad Labem, kde lokální soundsystémy uspořádali na ospalý únor opravdu monstrózní mezinárodní hudební akci: Rave ritual.

Takže cíl pátečního večera byl tímto načrtnut, konal se spirituální výlet RRR. Krása Roudnice je v tom, že se nachází v 7. pásmu PID a za 45 minut jsme stanuli na nádraží. Hukot a hřmění dávaly tušit, že přichází se už od peronu neztratí, i když se navíc muselo jít přes Labe. Zákeřnost oné sportovní haly byla v tom, že z každé strany se pořádala nějaká akce. To mohlo raveové poutníky zmást... Když jsme stojící ve frontě koukali, že u lístků kontrolují občanky, zjistivše, že návštěvníci okolo nás snad ani nemají ještě maturitu, k tomu hudba ze sálu zněla podivně potichu, navíc to ke všemu bylo nějaké disko... Chytře jsme usoudili, že je něco špatně, zda-li vůbec jsme na správné akci. Naštěstí nás vyhazovač dobře odhadl a zeptal se, jestli jdeme na "techno" (sic!). Pak už nás jen

nasměroval o dveře vedle ke spokojenosti nás všech.

Inu vstoupili jsme do seismického epicentra. Vstup do haly byl impozantní. Tmavý prostor o velikosti dvou basketbalových hřišť s tribunami vúkol byl rozřezáván bílými světly promítaných na strop. Lasery svítily na celou plochu haly spolu s animacemi, věru, bylo se na co dívat. V po pravici se rýsovala monstrózní stěna cirkla dvacet metrů široká, čtyři metry vysoká, na níž lasery vykreslovaly obrazce promítané skrz umělou mlhu. To si samozřejmě žádalo bližší prozkoumání, načež první naše kroky vedly ke stánku s pivem. Seznali jsme, že na místě je tak asi přes tři sta lidí a další stovka se potuluje vedle po areálu.

Ke koncepci večera je třeba podotknout, že stěna sestavená z možností soundů FDM freax a MLK animals, byla doplněna o německé BBS a rakouské Name in Progress. K tomu si pozvali kámoše ORZ z italského Kernelpanic, Francouze Zayone z Metek soundu nebo Truck z Nomen systému, k tomu se i předvedli místní dýdžejeví ze soundů NSK a EXIT 23. Bylo na černí večera, že si

člověk mohl pokecat opravdu různými evropskými jazyky. Večer se ubíral dark-tekknem a to velmi intenzívně. Chtěl-li si kdokoliv chodit napříč halou, která byla už ze dvou třetin zaplněná, mohl si najít místo, kde mu zvuk vyhovoval nejlépe. Kdo chtěl víc nahlas, mohl se přesunout blíže k bednám. Bylo krásné, jak si každý může najít prostor, kde se nechá hudbou objímat a vynášet kamsi do vesmírného prostoru. Nekonečný motor nás všechny hrnul kamsi dopředu. Pár lidí si tam začalo pinkat balónky. Tyto letící objekty prozařované lasery ozvláštňovaly nastalou scénu. Ještě tomu scházel bublifuk.

Dýdžejeví se střídali každou půldruhou hodinu a bylo to vždy něco zajímavého. Tempo stále svižně pulzovalo, ale ty rozklady beatů nás docela fascinovaly. No, kdo si zacpal uši, v touze slyšet plnější sound, uslyšel i činely. Byly to zvláště meditační sety plné rozjímání v rychlosti uhýbajícího tempa, míjejících hvězd, galaxií s přáteli všude okolo.

Během noci, dávno, dávno za půlnocí se začali objevovat noví lidé... Skončilo disko? No ale kam se poděli muži? Soudě dle hodin, asi odpadli. To znamenalo jediné, hned se vrátit před bedny. Což bylo dobře. Ani se nám pak

nechtělo odjet... (Taky jsme ne všichni odjeli, ale to je příběh na jinou reportáž.)

Jeden náš kamarád předchozí večer říkal, mohl-li by si vybrat, jestli jet na malou akci, ale útulnou, tak raději zajde na mezinárodní undergroundovou akci jakkoliv neútulnou; prý jestli se tu výhledově něco systémově posere, tak tyto akce už nebudou a pak zbydou jen ty lokální mejdánky ukryté kdesi v lese. Dojmy, dunící nám na nástupišti na rozloučenou, mu daly jen za pravdu.

Když jsme zjistili, že celá ta hala je parketová a montážní tkaniny tvořící jakýsi ochranný koberec v naději, že pořadatelé halu vrátí ve stejném stavu, jako si ji přebrali, nás pohulo u srdce, takový kuriózní závazek se jen tak nevidí. No smekáme pomyslný klobouk. Každopádně odvážnému štěstí přeje.

Nájezd děkuje organizátorům, že navzdory halomrdu předvedli skvělou undergroundovou akci. Rave on, pánové!

Nájezd, foto: Nájezd a FDM Freax

KVÍZ: Poznej české město
BAZAR MÁ OHNĚ ŘEV